



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **Y. K.**,
státní příslušnost Ukrajina,
zastoupeného Mgr. Michalem Poupětem, advokátem
sídlem Konviktská 24, 110 00 Praha 1

proti

žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie,**
sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 12. 11. 2018 č. j. CPR-15670-2/ČJ-2018-930310-V240 o
správním vyhoštění a rozhodnutí ze dne 12. 11. 2018, č. j. CPR-15670-3/ČJ-2018-930310-
V240, o nákladech spojených s řízením o správním vyhoštění,

takto:

Shodu s prvopisem potvrzuje

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 12. 11. 2018 č. j. CPR-15670-2/ČJ-2018-930310-V240 bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort č. j. KRPT-275371-55/ČJ-2017-070022 ze dne 15. 3. 2018, jímž bylo žalobci podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky uloženo správní vyhoštění a byla stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie na dobu jednoho roku. Žalovaná se ztotožnila se závěrem správního orgánu I. stupně, že žalobce vykonával na území ČR výdělečnou činnost, pro kterou neměl potřebné povolení k zaměstnání, a v řízení nebylo prokázáno, že by polskou firmou, která jej na tyto práce do ČR vyslala, byla poskytována nadnárodní služba ve prospěch českého subjektu. Žalovaná zdůraznila, že pouze cizinec vyslaný ve smyslu ust. § 98 písm. k) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti může mít volný přístup na trh práce v ČR. Žalobce byl povinen mít pro výkon výdělečné činnosti pracovní povolení podle ust. § 95 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti.

Dalším rozhodnutím ze dne 12. 11. 2018 č. j. CPR-15670-3/ČJ-2018-930310-V240 žalovaná zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort vydané pod č. j. KRPT-275371-56/ČJ-2017-070022 ze dne 15. 3. 2018, jímž zavázala žalobce k zaplacení náhrady nákladů správního řízení paušální částkou 1 000 Kč s odkazem na ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád a ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb.

2. Žalobce podal v zákonné lhůtě u zdejšího soudu žalobu proti rozhodnutí ze dne 12. 11. 2018 č. j. CPR-15670-2/ČJ-2018-930310-V240, jakož i proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 11. 2018, č. j. CPR-15670-3/ČJ-2018-930310-V240. Podle žalobce je celé řízení o správním vyhoštění v rozporu s českými i evropskými právními předpisy. Žalovaný nepodloženě odmítl aplikovat ust. § 98 písm. k) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti a směrnici Evropského parlamentu a Rady č. 96/71/ES. Žalobce je zaměstnancem polské společnosti ROCHBUD SP. Z O. O a do ČR byl vyslán v rámci poskytování služeb zaměstnavatelem usazeným v jiném členském státu Evropské unie – přeshraničního poskytování služeb v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady č. 96/71/ES. Do ČR byl vyslán za účelem poskytování služeb v rámci plnění zakázky pro společnost Vidininvest Trade s.r.o. a to na základě smlouvy o poskytování služeb uzavřené mezi zúčastněnými společnostmi. Ze stejných důvodů žalobce nesouhlasil i s rozhodnutím žalované ze dne 12. 11. 2018, jímž mu byla uložena povinnost zaplatit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje

3. Žalovaná ve svém vyjádření navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud vycházel z napadených rozhodnutí žalované ze dne 12. 11. 2018 č. j. CPR-15670-2/ČJ-2018-930310-V240 a ze dne 12. 11. 2018, č. j. CPR-15670-3/ČJ-2018-930310-V240 a z připojeného správního spisu žalovaného správního orgánu č. j. CPR-15670-2/ČJ-2018-930310-V240, z připojeného správního spisu Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort č. j. KRPT-275371/ČJ-2017-070022 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Krajský soud přezkoumal napadená rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících ze správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:
- podle úředního záznamu ze dne 13. 12. 2017, že v tento den byla provedena kontrola Policií ČR v katastru obce Opava ve společnosti BIDFOOD Opava se sídlem Kralupy nad Vltavou, na ulici Těšínská v Opavě - Předměstí zaměřená na odhalování nelegální migrace a odhalování nelegálního zaměstnání osob z třetích zemí. Při této kontrole bylo kontrolováno 9 cizinců, mezi nimi i žalobce, který se prokázal cestovním pasem s vylepeným polským národním vízem s dobou platnosti od 24. 6. 2017 do 20. 4. 2018 a délkou pobytu 180 dnů. Bylo zjištěno, že cizinci na území ČR pracují bez příslušného povolení k zaměstnání a byli téhož dne zajištěni a eskortováni k provedení dalších úkonů;
 - dne 13. 12. 2017 bylo vydáno oznámení Policie ČR o zahájení správního řízení s žalobcem ve věci správního vyhoštění z území členských států EU. Na základě shora uvedené pobytové kontroly bylo zjištěno, že žalobce nemá žádné vízum opravňující ho na území ČR vykonávat pracovní činnost ani vydanou modrou nebo zaměstnaneckou kartu;
 - dne 13. 12. 2017 byl s žalobcem sepsán protokol o výsledku v rámci řízení o správním vyhoštění, při němž uvedl, že do ČR přicestoval z Polska, aby si zkusil přivydělat nějaké peníze. Před příjezdem do ČR byl v Polsku, kde ale nepracoval. V současné době pro výkon pracovní činnosti a území ČR nemá žádné povolení, o toto povolení ani nežádal. Práci si na Ukrajině zařizoval přes firmu, jejíž jméno již neví, která mu měla zařídit povolení k práci v ČR i v Polsku s příslibem, že bude moci pracovat v ČR, kam ale přijede přes Polsko, pro které je snadnější získat pracovní vízum. Doklady, které při kontrole předložil cizinecké policii, tj. Aneks do umowy o prace, Umowa o prace a formulář A1 obdržel a podepisoval v ČR 21. 7. 2017. Na otázku, kdo je jeho zaměstnavatelem na území ČR, odpověděl, že neví, název firmy nezná. Do práce ve firmě BIDFOOD ho přijala nějaká paní – Češka, se kterou podepsal smlouvy; tyto smlouvy však nemá, zůstaly pouze u ní. Měl v úmyslu vykonávat práci do konce platnosti víza a poté odjet domů na Ukrajinu. Firma ho vybavila pracovními montérkami a obuví a rukavicemi. Byl proškolen k bezpečnosti práce zaměstnankyní BIDFOODU, jejíž jméno nezná. Firma také

zařídila zdravotní prohlídku u závodního lékaře. Práci mu přidělovala a následně kontrolovala mistrová. V době kontroly prováděné cizineckou policií ukládal do papírových krabic knedlíky. Dostával 85 Kč za hodinu. Na otázku, kdo vyplácel mzdu, nechtěl odpovědět. Ubytování je na ubytovně v O. na ulici O. 24; kdo platí ubytování, rovněž odmítl vypovědět. O tom, že v ČR nemůže vykonávat pracovní činnost bez povolení, nevěděl a pokud by to věděl, tak by do ČR asi nejel;

- dne 1. 7. 2017 byla uzavřena rámcová smlouva o dílo mezi společností BIDFOOD Opava s.r.o. jako objednatelem a společností Vidininvest Trade s.r.o. jako zhotovitelem. Dílem se podle této smlouvy rozumí zajištění balících a kompletačních prací s tím, že zhotovitel dílo bude provádět v objektech objednatele na adrese Palhanecká 15 Opava – Jaktař a Těšínská 1006/1, Opava – Předměstí s tím, že dílo bude zhotovitel provádět prostřednictvím svých zaměstnanců nebo prostřednictvím subdodavatelů, které si sám určí;
- z evidence pracovní doby žalobce, že ve firmě BIDFOOD s.r.o. odpracoval v říjnu 2017 23 směn, listopadu 2017 27 směn a v prosinci do 12. 12. 2017 9 směn;
- součástí správního spisu jsou dokumenty vydané v polském jazyce – mj. „*Umowa o prace, aneks do umowy o prace*“, obě uzavřené dne 21. 7. 2017;
- dne 1. 5. 2017 byla uzavřena mezi společností ROCHBUD SP. Z O. O jako dodavatelem a společností Vidininvest Trade s.r.o. jako odběratelem smlouva o poskytování příhraničních služeb, v níž jako předmět smlouvy je provádění dokončovacích stavebních prací, balících a úklidových prací na území ČR na základě objednávky odběratele s tím, že dodavatel je oprávněn zajistit plnění této smlouvy prostřednictvím svých zaměstnanců vyslaných do ČR;
- z přípisu Evropské komise ze dne 31. 3. 2017 adresované polské společnosti OVD-TEMYRTRANS SP Z O. O, že v něm bylo reagováno na přípis této společnosti ze dne 10. 3. 2017 s tím, že lze konstatovat, že pracovníci z třetích států zaměstnaní poskytovatelem služeb se sídlem v členském státu mohou být delegováni do práce v jiném státě Evropské unie bez nutnosti pracovního povolení. V tomto přípisu se opakovaně používá termín „*poskytovatel služeb/zaměstnavatel*“;
- dne 15. 3. 2018 vydalo Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort rozhodnutí č. j. KRPT-275371-55/ČJ-2017-070022 o správním vyhoštění žalobce.

6. Součástí správního spisu je odvolání žalobce podané prostřednictvím jeho právního zástupce ze dne 29. 3. 2018, o kterém, jak shora uvedeno, rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím.

7. Podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, je-li cizinec na území zaměstnán bez oprávnění k pobytu anebo povolení k zaměstnání, ačkoli je toto povolení podmínkou výkonu zaměstnání, nebo na území provozuje dani podléhající

výdělečnou činnost bez oprávnění podle zvláštního právního předpisu anebo bez povolení k zaměstnání cizince zaměstnal nebo takové zaměstnání cizinci zprostředkoval.

8. Podle ust. § 98 písm. k) zákona č. 435/2004 Sb., zákona o zaměstnanosti, povolení k zaměstnání, zaměstnanecká karta, karta vnitropodnikově převedeného zaměstnance nebo modrá karta se podle tohoto zákona nevyžaduje k zaměstnání cizince, který byl vyslán na území České republiky v rámci poskytování služeb zaměstnavatelem usazeným v jiném členském státu Evropské unie.
9. Krajský soud především zdůrazňuje, že napadené rozhodnutí přezkoumal toliko v mezích žalobních bodů, tak jak mu to ukládá ust. § 75 odst. 2, věty první s.ř.s.
10. Zásadní a v podstatě jedinou žalobní námitkou žalobce bylo údajné pochybení žalované ve tvrzení, že žalobce vykonával na území ČR práci bez platného povolení a že na jeho případ neaplikovala ust. § 98 písm. k) zákona 435/2004 Sb., o zaměstnanosti a směrnici Evropského parlamentu a Rady č. 96/71/ES. V této souvislosti tvrdil, že je zaměstnancem polské společnosti ROCHBUD SP. Z O. O a do ČR byl vyslán v rámci poskytování služeb v souladu s touto směrnicí v rámci plnění zakázky pro společnost Vidininvest Trade s.r.o. Podle ust. § 98 písm. k) zákona 435/2004 Sb., o zaměstnanosti je oprávněn zahraniční subjekt vyslat svého zaměstnance do ČR v rámci nadnárodního poskytování služeb. Předpokladem je, že tato služba bude tímto pracovníkem poskytována ve prospěch českého subjektu. K zaměstnání cizince se v tomto případě nevyžaduje povolení k zaměstnání, zaměstnanecká karta nebo modrá karta, která je potřebná k výkonu zaměstnání podle ust. § 178 odst. 1 zákona o zaměstnanosti. Z obsahu správního spisu správního orgánu I. stupně v daném případě vyšlo najevo, že žalobce při výkonu práce v ČR byl zaměstnancem společnosti ROCHBUD SP. Z O. O. Krajskému soudu je známo z jiných projednávaných obdobných právních věcí, že tato polská společnost je podle polského národního soudního rejstříku polskou agenturou práce. Svědčí o tom shora uvedená smlouva o poskytování příhraničních služeb uzavřená mezi společnostmi ROCHBUD SP. Z O. O. a Vidininvest Trade s.r.o. Předmět této smlouvy je provádění dokončovacích stavebních prací, balících a úklidových prací na území ČR. Lze tedy souhlasit s žalovanou, že v této smlouvě nebylo dohodnuto provedení díla na konkrétním místě a že samotným předmětem „*poskytování služeb*“ bylo fakticky vyslání žalobce do ČR jako pracovní síly. Předmětem tvrzeného poskytování služeb tedy bylo agenturní zprostředkování práce, což nelze považovat za službu mj. i ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2006/123/ES ze dne 12. 12. 2006 o službách na vnitřním trhu. Nejednalo se tedy o službu ani ve smyslu žalobcem poukazované směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 96/71/ES ze dne 16. 12. 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb. Uvedené unijní předpisy tedy neupravují situaci prokázanou ve správním řízení, kdy žalobce byl svým polským zaměstnavatelem vyslán do jiného členského státu EU za účelem výkonu práce jako pracovní síla, avšak nikoliv za účelem poskytování služby. Na tomto závěru nemůže nic změnit žalobcem poukazovaný názor Evropské komise ze dne 31. 3. 2017, který byl adresován polské firmě OVD-TEMYRTRANS SP. Z O. O, týká se tedy jiné společnosti než těch, které figurují v této projednávané věci a dává odpověď na možnost výkonu práce cizinců ve státech, které nejsou členy Evropské unie v souvislosti s vykonáváním služeb.
11. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud žalobu žalobce jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, přičemž rozhodl tímto rozsudkem bez jednání se souhlasem

Shodu s prvopisem potvrzuje

účastníků řízení podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. Ze stejných důvodů soud zamítl i žalobu v té části, která směřovala proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 11. 2018, č. j. CPR-15670-3/ČJ-2018-930310-V240, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jímž byl žalobce zavázán k náhradě nákladů správního řízení o správním vyhoštění paušální částkou 1 000 Kč.

12. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalované podle obsahu spisu žádné náklady prokazatelně nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 22. ledna 2019

JUDr. Petr Indráček

samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje